

4. júlí festligheitir í Washington DC

HÁTÍÐARHALD

Halla Nolsøe Poulsen

4. júlí er sum kunnugt Independence day ella frælsisdagur ameríkumanna. Hetta varð feiðra á ymsan hátt kring landið. Í Washington, har eg eri stódd í hesum døgum, var alla tíðina sera ívasamt hvussu fór at verða við festligheitunum. Fyri tað fyrsta vóru trygdartiløkini sera strong niðri á The Mall, ið er stóra grasplenin har fyrverkari' ið varð skotið av, og fyri tað næsta so regnaði av grimd allan dagin, heilt til uml. 5-6 tíðina seinnapartin, tá tað sleit í. Regnmongdin var tann mesta á hesum degi síðan 1882! Tað vísti seg at The Mall var stíkað inni, og øll ið vildu inn á sjálva grasplenuna máttu lata seg og taskur sínar kanna av lögregluni. Tá eg kom oman har kl. 21 var ongin møguleiki at koma inn, tað var fult. Tiggjutúsundtals av fólki var stúgva saman á grasinum, ið eftir tað nógva regnið var eitt stórt runudíki. Tað gjørdi tí ikki tað stóra at eg ikki slap inn, man kundi saktans siggja fyrverkari' ið frá gøtunum rundanum, ið allar eisini vóru fullar av fólki. Tað var sum at fara til kappróður á ólav søku, øll gingu fyrst omaneftir, og so tá tað heila var av, niðan aftur. Fyrverkari' ið var heilt ótruliga flott. Eg las onkustaðni, at uml. 15.000 rakettir vóru skotnar av, og hesar eru allar av størsta "Tivoli"-slag. Ein skruðgonga ið skuldi verða fyrr um dagin var avlýst vegna veður, men ein úttandura konsert varð hildin sum ætla.

Nýggja Freedom Tower

Í New York var 4. júlí merktur av, at fyrsti hornasteinurin til tað nýggja Freedom Tower varð lagdur, á staðnum har World Trade Center fyrr lá. Tann 20 tons tungi granitsteinurin markerar byrjanina av byggingini av einum skyskrabara, ið skal koma í staðin fyri the Twin Towers. Bygningurin, ið verður 1776 føtur (sama tal sum árið 1776, tá USA undirskrivaði frælsisvirlýsing sína) ella 540 metrar høgur verður bygður av glasi og stáli, og skal hava eitt

torn, ið líkist fakkulini hjá friðargudinnuni. Friðartornið verður væntandi liðugt í 2009, og verður tá heimsins hægsti bygningur.

Fólkalívsfestivalur

Í 10 dagar undan 4. júlí hefur ein fólkalívsfestivalur hildið til á the Mall. Hvørt ár skipar the Smithsonian Museum fyri hesum festivali, ið hefur skiftandi tema, ið tó altið er eitt land, ein statur í USA og so eitt triðja, ið kann verða skiftandi. Í ár var tað Haiti,

"Water Ways" og so latino musikkur á skránni. Haiti var valt, tí tað í ár eru júst 200 ár síðan landið gjørdist sjálvstøðugt, og haitibúgvar hava stríðst fyri teirra frælsi nærmast síðan tá.

"Water Ways" stendur fyri einari skrá, ið er ein lýsing av hvussu lívið framvið amerikansku miðatlantarhavsstrondini er merkt av havinum, hvussu fólk liva við, av og á havinum. Seks amerikanskir statir luttóku í hesum parti av festivalinum.

Haiti

Eg helt sjálv, at tað var mest áhugavert at hoyra um Haiti, tí eg hevði stórt sæð ongan kunnleika um hetta litla fjalla- og oyggjalandið frammanundan. Tað stuttliga við hesum fólkalívsfestivali er, at tey veruliga taka upprunafólkið inn úr tí útvalda landinum, og seta tey í ein bás, at visa fram sítt lívsstarv. So sita tey har í hesar 10 dagar, og av tí at tey sum oftast ikki tosa enskt, so traðka limirnir í tí lokala samfelagnum her í Washington til, og bjóða seg fram sum hjálparfólk og tolkar. Festivalurin samarbeiðir sjálvandi við hesi allan vegin ígjøgnum, og fyrireikingarnar til Haiti partin av festivalinum í ár høvdu tikið 7 ár. Nógvir haitibúgvar í útlegd bégva í Washington, og eg var so heppin at kenna ein, ið kom við mær og greiddi frá tí haitisku mentanini.

Upprunafólki á Haiti, tey vóru kallað Arawak Taino, komu norðanfrá, úr syðra partinum av Norðuramerika í 14. öld. Hetta var sama fólkaslag, ið eisini eru bústandi á Jamaica og Cuba. Tey høvdu onki skriftmál, men hóast hetta eru nógv av teirra orðum varveitt enn í dag. Í 1492 kom Columbus til Haiti, og var væl móttikin av haitibúgvum. Tíverri gekk stutt tíð, so høvdu spaniolar gjørt haitibúgvar til trælir, og noyddu teir at grava eftir gullið í námunum. Tær høvdu liviumstøðurnar hjá trælunum gjørdur, at eftir uml. 50 árum undir spaniolum vóru upprunafólkið meir ella minni útrudda. Hetta fekk so spaniolar til í 1502 at innflyta trælir úr Afrika, og fyri

at gera eina langa søgu stutta, so er Haiti í dag ein samanvevjing av Arawak Taino fólkinum - tí nøkur rýmdu undan spaniolum og goymdu seg í fjøllunum - og innfluttum afrikanarum. Hetta hefur gjørt, at Haiti hefur eina serstaka fjølbroytta og spennandi mentan. Tað verður ov langt at greiða frá øllum her, men básarnir á festivalinum vóru t.d. ein tónleikapallur, har ymiskir tónleikabólkar framfóru alla tíðina, ein vodoo básur, har vodoo dansur og sangur var framfórdur, ein básur við mati, ið er serstakur fyri Haiti, ein við tilvirkan av kaffi, ein við tilvirkan av rom úr sukrurótum, træskerarar, metalskerarar og ein heilur árabátur varð eisini bygður meðan festivalurin var. Mær dámdi best tónleikapallin, tí tað var so hugtakandi at sita og lurta, sjálvt um tú ikki skilti eitt orð. Haitiska málið í dag er eitt slag av fronskum, men so ikki álíka væl. Vinur mín skilir ikki væl franskt, men tá eg hoyri hann tosa, so ljóðar tað sum franskt fyri mær. Tey siga sjálvi, at tað er brotið franskt, men eg haldi hetta verða eina eitt sindur niðursetandi lýsing. Tónleikurin var alt frá andaligum tónleiki, til "bongo-trummur" við villum dansi.

Vodoo

Eisini dámdi mær sera væl vodoo framförluna, ið man jú bara kennir frá óhugnaligum amerikanskum filmum. Í veruleikanum er vodoo tann alment viðurkenda religiónin á Haiti, ið viðurkennir eina einvaldandi

lívseldu ella Gud, um man vil. Vodoo kemur úr Afrika og er ein samanvevjing av nógvum ritualum og mentanarlíggum siðum og kom til Haiti við áðurnevndu trælum í 1500 talinum. Haitiansk vodoo hefur nøkur ísløg av katolicismu í sær, og sigast tað at verða tvær møguligar frágreiðingar um hetta. Tann eina sigur, at tað var tvungið, tí ein fronsk lóg segði, at allir trælir á øllum teirra oyggjum skuldu doypast, so fyri at kunna útinna vodoo í heila tikið, so máttu tey lata sum um at tey tóku tað til sín, og hin frágreiðingin er, at haitibúgvar viðurkendu tey kristnu virðini, og tóku tey til sín av fríum vilja. Vodoo serfrøðingar eru ikki á einum málið um hetta, og helst er sera torført at finna eina semju um málið, tí hvør kann

siga, júst hví ein siður byrjar og hvørjar orsøkirnar vóru, eftir so nógvum 100 árum?

Sjálv vodoo framförlan var ein røð av songum og dansum, við trummuslátri afturveið. Framförlan er til heiðurs fyri Iwa, ið er eitt slag av millumliði millum menniskju og andarnar. Eitt umráðandi lið í vodoo er ein yvirtøka, ið gongur báðar vegir. Menniskjuni verða yvirtikin av andunum, og somuleiðis uppgæva menniskjuni sín fysiska kropp, og verða til andar eina løtu. Tað er í hesum lötum at Iwa kann geva menniskjunum svar uppá átroðkandi spurningar, og so-leiðis loysir vodoo fólki ivamál á lívsleiðini.

Í trummularminum í tí drepandi hitanum í teltinum hevði tað verið ein lætti uppgæva sín

fysiska kropp ein løtu, men eg varð tíverri verandi í mínum hesu ferð.

Pandamani

Annars hendir altið ymiskt forvitnisligt runt um í býnum. Tá eg kom, legði eg merki til, at ein orgrýnna av panda-standmyndum vóru settar upp ymsa staðni, og eg byrjaði at taka myndir av teimum. Eg fann seinni útav, at tær tilsamans eru ein ústilling,

ið DC Commission on the Arts and Humanities skipar fyri. 150 ymisk listafólk, bæði her frá Washington men eisini altjóða kend nøvn, hava havt friar hendir at mála og pynta panda'irnar. Tann yngsta listakvinnan ið fekk sítt hugskot góðtikið, var 13 ára gamla Claire Kuang, ið brúkti uml. 50 tímar um at mála sína panda björn. Umleið 1.400 listafólk úr londum sum Kina, Brasilia, Frankarriki og Kolumbia sendu síni hugskot inn til dómararnar, sum so skuldu finna 150 burtúrur rúgvuni, ið teimum dámdu best. Síðani fingur listafólkini eina hvíta standmynd, eitt holi til at mála í, og 1.500 dollarar í samsýning.

Standmyndirnar eru síðan settar upp runt um í býnum, har tær eru at siggja inn til septemb-er, tá tær verða seldar á uppboðs-sølu. Peningurin fer til at stuðla list og ungum listafólki. Júst hví tað eru pandabjörnur hefur ikki eydnast mær at finna útav, men djóragarðurin í Washington hefur tvær slíkar, ið tey fingur í gávu frá Kina, og eftir 4 árum hefur tað ikki eydnast at para hesar, og fáa litlar panda bjarnungar. Tað er kanska meint sum íblástur til tær báðar?

